

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 23. Legatio Benedicti ad Bonifacium IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV. quæstoribus, aut Inquisitoribus quicquam
A.C. 1403. solvere, nec alias pecunias ad ærarium
 Pontificis ratione beneficiorum vacan-
 tium, spoliatorum, procurationum, decima-
 rum, aut aliorum onerum, cujuscunque
 nominis, ac naturæ forent, pendere ob-
 strictos esse; Denique severissime prohi-
 bet cunctis Archiepiscopis, Episcopis,
 Abbatibus, Prioribus, Capitulis, Conven-
 tibus, aliisque Personis Ecclesiasticis in
 dignitate constitutis, ne præsentis huic
 mandato quacunque ratione contraveni-
 rent, illud infringerent, ei derogarent, aut
 violare præsumerent. Hoc edictum pro-
 diit die decima nona Decembris cur-
 rente hoc anno, quod eo majorem Pon-
 tifici indignationem creavit, quo amplio-
 ri gaudio a Clero Gallicano exceptum est.

§. XXIII.

*Legatio Benedicti ad Bonifa-
cium IX.*

*Niem. de
schism. l. 2.
cap. 23.*

*Juven. Ur-
sin. pag. 164.*

Nihilominus tamen Benedictus ad pro-
 curandam Ecclesiæ pacem primum
 semper simulabat animum, atque ut eo
 certius pro redintegranda unione oppor-
 tuna fovere consilia crederetur, ad Boni-
 facium IX tunc Romæ residentem Epis-
 copos, sancti Pontii, Malesinum, & Iler-
 densem una cum aliis ablegat, eo fine
 (ut

(ut inquiebat ipse & prout re ipsa Gallis Sæcul. XV.
A.C. 1404. persuasum erat) ut Bonifacium ad pacem Ecclesiæ Pontificatus cessione restituendam inducere conarentur. Oratores isti anno millesimo quadringentesimo quarto mense Septembri ad finem vergente Romam ingrediuntur. Non erat, qui certissimum non haberet, hisce Legatis unice injunctum esse, ut Bonifacio abdicationis viam proponerent, cum & ipse Benedictus se vicissim Pontificiæ dignitati renuntiaturum ubique sparsisset. Verum, quo pacto ipsa ejus perfidia in proprium caput reciderit, totumque suum negotium ad pessimam reduxerit conditionem, mox palam nobis fiet.

§. XXIV.

Benedicti oratores minus benigne excepti.

Postquam Benedicti Oratores Romæ advenierant, Bonifacius Papa illis aditum negabat, nisi prius fidem darent, se illi Pontificalia delaturos obsequia, eumque tanquam Papam veneraturos, qui quamvis ab initio nonnihil tergiversarentur, tandem, ne pacis negotio obstacula ponerent, Pontificis voluntati morem gesserunt. Legati ad colloquium a Bonifacio admissi ex parte Benedicti

Hist. Eccles. Tom. XXV.

C haud